



WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 33:4 Winter/vintern 2021

Översättning: My Lundgren och Lars Persson

Redigering: Maria Borgh

www.parrots.org

sweden@parrots.org

INNEHÅLL

- 4) Ett meddelande från redaktören
Desi Milpacher
 - 5) Att finna ro mitt i kaoset
Belize Bird Rescue
 - 9) Kongoresan
Samarbete för att ge grå jako en andra chans i DRK
 - 10) Fåglar och bin
Övervakning av den gulskuldrade amazonens häckningsdag 2021
 - 14) En demografs äventyr i fält
Utmaningen med avsaknad av data i papegojdemografi
 - 18) Fångad i nätet
Att reda upp sociala media och den illegala papegojhandeln
 - 21) Fokus på bevarandepartner
Fort Wayne Children's Zoo
 - 22) PsittaNytt
Papegojnyheter och uppdateringar
WPT-kontakter
 - 24) Papegojor i det fria
Röd ara
-

PÅ OMSLAGET

Foto © Mats Lindberg / Alamy Stock Photo

Den **gulkindade amazonen** (*Amazona autumnalis*) har en utbredning som sträcker sig från Mexiko söderut genom Honduras till Colombia och Venezuela. Den hotas genom habitatförlust och illegal handel i Mexiko och Venezuela. I Belize, där fångst av fåglar också sker, har ett räddningscentrum förbundet sig om att rädda så många fåglar som möjligt från handel.

Läs mer i avsnittet **Att finna ro mitt i kaoset**, sidan 5.

ETT BUDSKAP FRÅN ... REDAKTÖREN

En stor del av vårt bevarandearbete handlar om att ta itu med den illegala handeln med vilda papegojor.

Det är en komplicerad insats som WPT har kämpat med i decennier och som involverar allt från att stödja återhämtningen av konfiskerade fåglar till att kampanja för lagar för att skydda dem. Det är ett mål som ständigt förändras.

En ny och oroande trend har observerats där papegojor handlas online i hemlighet. Detta kan låta enkelt att övervaka och anmäla, men det är det inte, som du kommer att få erfara i artikeln, "Fångad på webben: Att reda ut sociala medier och den illegala papegojhandeln." Återförsäljarna har blivit smartare men lyckligtvis har vi utvecklats med dem genom att använda det de använder: sociala medier och i vårt fall en hel del uppfinningsrikedom.

Våra samarbetspartners i fältet som är involverade i att rädda dessa fåglar har varit upptagna, i vissa fall översvämmade av uppgifter. Partnern Belize Bird Rescue har vanligtvis hundratals papegojor och andra fåglar som de behöver ta hand om varje år, som du kommer förstå. Och vi har hjälpt till med fler konfiskeringar av grå jako i Demokratiska republiken Kongo tillsammans med ett antal hängivna inrikes- och internationella partners.

För att avsluta den här utgåvan gräver vi ned oss djupt i en hektisk häckningssäsong på Bonaire och lär oss om papegojornas demografi, som hjälper forskare att fastställa hälsan hos en papegojpopulation genom att övervaka födslar, dödsfall och andra egenskaper hos en specifik grupp över tid.

Sätten att hjälpa papegojor är lika varierade som fåglarna själva. Så länge som det finns papegojor i behov av hjälp kommer WPT att fortsätta att utforska och pröva nya sätt att hjälpa till att rädda dem. Det ligger i vår natur och i dessa beaktansvärda fåglars intresse.

Desi Milpacher

Redaktör för PsittaScene

LÄMNA ETT TESTAMENTE TILL PAPEGOJORNA

Vilket kommer att vara ditt testamente?

Låt din passion för papegojor fortleva! Att lämna en testamentsgåva till World Parrot Trust är ett av de lättaste och samtidigt viktigaste bidrag du någonsin kan göra och som kommer att ha stor och långvarig påverkan på papegojor, deras överlevnad och de platser där de finns. Besök vår webbsida www.parrots.org/legacy eller kontakta en filial nära dig för mer information i att inkludera WPT (se sidan 23).

ATT FINNA RO MITT I KAOSSET

Artikel och foton av Nikki Buxton, verkställande direktör och en av grundarna av Belize Bird Rescue

**Jag får ofta frågan hur pandemin har påverkat Belize Bird Rescue.
Jag kommer att tänka på citatet "i mitten av mitt kaos, fanns du."*.
Fåglarna vet inte. Och jag har för avsikt att hålla det så.**

**Paullina Simons, The Bronze Horseman*

Vi har välsignats med extraordinärt stöd från våra sponsorer under de senaste 18 månaderna. Vårt lilla pensionat på plats stängde tillsammans med så många andra i mars 2020, och sedan dess har vi förlitat oss helt på dessa donationer. I april 2021 var vi överlyckliga när vi nådde finansieringsnivåer som gjorde det möjligt för oss att återanställa vår lojala personal och återgå till en sorts operativ normalitet. Vi upprepar hela tiden hur tacksamma vi är, men ord saknar känslans djup.

Vårt rehabiliteringsår följer ett förutsägbart mönster. Häckningssäsongen i Belize börjar så tidigt som i mars och pågår till slutet av augusti. I april och maj kan vi förvänta oss ungar i olika åldrar som konfiskerats från tjuvjägare eller från hem, eller de som "räddas" från fångenskap av allmänheten (vi frågar inte!), plus enstaka äkta trädfällningsincidenter som skadat bon. Allteftersom säsongen fortskrider hör vi från de som har fågelungar, men genom olämplig vård är fåglarna nu sjuka eller skadade och ägarna vill inte ha dem längre.

BILDTEXT: Hundratals fåglar av olika åldrar, arter och hälsotillstånd sköts varje år vid vårt centrum.

Tack och lov balanserar vi våra frustrationer från dessa omständigheter med den rena glädjen över de nya ungarna som dyker upp runt centrumet, kläckta i naturen av våra frigivna rehabiliterade papegojor, ofta med vilda partners. Runt september börjar vi få många samtal för att "hämta Polly" som tidigare var en söt liten unge men som nu blivit bitsk och inte längre är lika söt. Om vi har tur har papegojan en hälsosam storlek och vikt och dess vingar är intakta.

Vi har sällan tur.

Under året tar vår skogsavdelning emot överlämnanden och konfiskerade fåglar av alla de nio lokala arterna, oavsett ålder och tillstånd. Vi kallas ofta in för att fånga ett förrymt husdjur som slumpmässigt har dykt upp i ett hem eller en offentlig byggnad. Dessa räddningar ger de bästa och roligaste historierna eftersom många fåglar är pratsamma och självsäkra fåglar som orsakar kaos. En av mina favoriter är den om en gulkindad

amazon (*Amazona autumnalis*) som vi kallade Pepperoni, och som tillbringade några lyckliga timmar i en skola i Belize City med att mobba barnen och stjäla deras pizza.

Vår största utmaning inom rehabiliteringen är dålig fjäderkondition och att fåglarna är vingklippta, eftersom det då tar minst ett år innan fåglarna kan ansluta till sin rehabiliteringsflock. Dessa skadade fåglar saknar naturligtvis självförtroende och blir ofta mobbade av flygande fåglar vilket skadar växande fjädrar och på samma gång orsakar psykisk skada. Nyligen har vi insett att det är nödvändigt att begränsa dem till små grupper av fåglar med begränsad möjlighet till rörelse för att skydda den känsliga återväxten. När fler fjädrar växer ut kombinerar vi grupperna och ökar storleken på utrymmet tills de har självförtroendet och förmågan att gå in i den stora flygvoljären med resten av flocken.

För att göra denna strategi effektiv krävdes avsevärd utökning av våra voljärer, och under de senaste 12 månaderna, till stor del tack vare den fantastiska generositeten från World Parrot Trust-anhängare, har vi genomfört stora renoveringar, förbättrat möjligheterna att hålla ute rovdjur och förfinat berikningsmöjligheterna för de mindre kapabla fåglarna.

Ett annat tillstånd som vi stöter på alltför ofta är sur kräva, vanligtvis orsakad av en "masa"-diet: det lokala majsmjölet som används för att göra tortillas. Mjölet fuktas, rullas till små bollar och kastas ner i halsen på de tiggande ungarna. Det behövs knappast sägas att detta sällan slutar bra för papegojorna. Min kunskap om att spola krävor och andra behandlingsfärdigheter har finslipats under åren tack vare fantastisk utbildning från besökande fågelveterinärer.

BILDTEXT: *Amazonpapegojorna tillhör de mest räddade och rehabiliterade fåglarna.*

Våra värsta fall någonsin orsakade av en sådan diet kom i år. Det vi trodde var veckogamla vitpannade amazoner (*Amazona albifrons*) var faktiskt ungar som var över en månad gamla men som knappt hade utvecklats. Den yngsta ungen överlevde inte, trots våra bästa ansträngningar, men tack och lov gjorde de två äldre det. Som alla som har tagit in en fågel för räddning vet, så kan förbättringar vara snabba och dramatiska under de rätta förhållandena. Deras dåliga start må ha hämmat deras tillväxt, men inte deras livsvilja. Dessa små ungar har attityd till övers och är alltid först i kön vid matningstillfällen.

En av mina frustrationer det här året har varit med Candy, en 6-årig gulkindad amazon. Hon kom till oss som flygfärdig unge med den värsta svampinfektionen (*Candida albicans*) vi någonsin sett. Hon svältes praktiskt taget ihjäl med munnen så full av sår och förändringar att vi knappt kunde få in slangen för att mata henne, ännu ett offer för den mjölbaserade kosten. Efter flera månaders behandling föll

jästavlagringarna bort och lämnade ett stort hål i gommen. Varje år återinfekteras denna öppna passage till hennes bihålor. Hon går fram till oss i voljären när hon behöver hjälp, vi tar in henne för att behandla henne och hon tar sina mediciner som ett litet barn. Hon har totalt stulit mitt hjärta.

I år har vi upptäckt resistens mot medicinerna, och 5 månader senare kämpar vi fortfarande med hennes tillstånd. Det är fall som Candys som gör mig ännu mer beslutsam att få ett slut på denna lokala handel med vildfångade fåglar. Naturligtvis finns det kritik: "Människor över hela världen har papegojor som husdjur, varför kan inte belizeaner ha det? Många belizeaner förlitar sig på den lokala papegojhandeln för att finansiera sina barns skolgång eller sätta mat på bordet, varför skulle du ta det ifrån dem?" Det är giltiga argument. Men sedan tänker jag på fåglar som Candy, och jag säger "Det handlar inte om dig. Inte den här gången."

När vi startade Belize Bird Rescue 2004 mötte vi en djupt rotad kultur av tjuvjakt och hållande av papegojor och en total brist på efterlevnad av viltlagarna. Med tiden, efter att ha obönhörligt drivit utbildning, medvetenhet och möjliggöra efterlevnad, har vi sett en minskning av illegal verksamhet till den grad att rapporter om fångna papegojor är sällsynta snarare än vardagliga.

Vi kan inte veta hur länge dessa extraordinära tider kommer att vara, men jag återvänder till ännu ett citat, "alla stora förändringar föregås av kaos." (Deepak Chopra). På Belize Bird Rescue inser vi att en förändring i attityd och beteende är avgörande för att stoppa den lokala handeln med vildfångade papegojor.

Varje räddning och varje frisläpp skickar ett viktigt budskap till allmänheten och gör dessutom en värld av skillnad för den enskilda fågeln. Vi kan inte rädda dem alla, men vi är fast beslutna att rädda de flesta av dem.

TA DEL AV MER INFORMATION OM VÅRT ARBETE SOM GÖRS VID BELIZE BIRD RESCUE GENOM ATT BESÖKA VÅR WEBBPLATS: WWW.BELIZEBIRDRESCUE.ORG

KONGORESAN

SAMARBETE FÖR ATT GE GRÅ JAKO EN ANDRA CHANS I DRK

Av Rowan Martin, PhD, WPTs programdirektör för Afrika

Den 6 september 2021 befann sig 60 grå jako (*Psittacus erithacus*) långt från sitt hem i de frodiga afrikanska skogarna; istället satt de på en dammig landningsbana i den avlägsna staden Lodja i Sankuru-provinsen,

Demokratiska republiken Kongo (DRK).

De en gång vilda papegojorna skulle flygas till Kinshasa, huvudstaden i DRK, varifrån de sedan skulle ha exporterats illegalt till Mellanöstern och säljas som husdjur eller för avel på den internationella husdjursmarknaden.

Tyvärr är detta en alltför välbekant berättelse. Bruket att fånga vilda grå jako och exportera dem för att sälja på den internationella marknaden har inneburit att hundratusentals av dem har fått utstå en liknande hemsk upplevelse.

Tyvärr var denna ålderdomliga sedvänja tills nyligen tillåten enligt konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) med DRK som ledande exportör av vilda grå jako. Även om internationell handel inte längre är tillåten, försöker handlare fortfarande få vilda papegojor ut ur landet genom att utnyttja svagheter i tillståndssystem och gränskontroller.

Lyckligtvis var utredare som arbetade med ”Conserv Congo” snabba i att agera och arbetade med lokal polis för att rädda papegojorna från deras dystra framtid och arrestera förövarna. Försändelsen åtföljdes av en förvirrande mängd papper, inklusive förfalskade CITES-tillstånd för en annan art, kongopapegoja (*Poicephalus gulielmi*), som fortfarande lagligt kan fångas och exporteras.

Att exportera grå jako som kongopapegojor har tidigare belysts av World Parrot Trust. Som ett resultat av de minskade kvoterna för denna art har incidenter såsom denna förstärkt behovet av att omedelbart avsluta den lagliga handeln med alla vilda papegojor från regionen.

Tack vare vårt program FlyFree (‘FlygaFritt’), som hjälper papegojor som beslagtogs från handel, kunde vi snabbt få viktiga medel och praktiska råd till människorna i fältet för att stabilisera de beslagtagna fåglarna. Som typiskt är för grå jako, hade vingfjädrarna beskurits så att de inte kunde flyga iväg – vilket betydde att en långsiktig plan var nödvändig. Vi började arbeta med regionala partners för att hitta ett sätt att få papegojorna till en säker miljö där de kunde få den vård de behövde. Det kommer att ta flera månader innan de kan rehabiliteras och återföras till naturen.

Den närmaste räddningscentralen med kapacitet att ta hand om dessa fåglar var hundratals kilometer bort.

En imponerande laginsats för att få papegojorna till sitt nya hem inleddes med ”Institut Congolais pour la Conservation de la Nature” (ICCN), ”Lwiro Primate Rehabilitation Centre” (CRPL), Frankfurt Zoological Society (FZS), ”Conserv Congo” och World Parrot Trust vilka alla tog sig an uppgiften med stor entusiasm.

Men tragiskt nog, vid deras andra natt i Lodja, skedde inbrott i anläggningen där papegojorna hölls och ungefär hälften av papegojorna stals. Det var tydligt att papegojorna inte var trygga där och behövde flyttas till en säker plats så snabbt som möjligt. De 28 återstående papegojorna placerades i specialbyggda transportcontainrar på baksidan av tre motorcyklar och skickades på en tuff resa om 400 km. En resa med motorcykel var det enda alternativet på grund av det extremt dåliga tillståndet på vägarna. Det tog teamet tre dagar av försiktig körning, där de navigerade mellan fallna träd, kontroller och flodövergångar för att nå Kindu.

Väl i Kindu överlämnades papegojorna till ICCN och Frankfurts zoologiska förening där de anslöt till en annan grupp om 14 grå jako och en ensam schimpansunge, som också nyligen greps från handlare.

Papegojorna fördes sedan med flyg till Goma där de möttes av CRPL och de fick sedan ge sig ut på en färjetur längs Kivusjön innan de slutligen fick bosättning i en karantänanläggning i Lwiro. Trots allt detta överlevde alla 28 papegojor som lämnade Lodja den farliga resan, ett tydligt bevis på engagemanget från alla inblandade.

Papegojorna kommer nu att genomgå individuella hälsokontroller och påbörja sin rehabilitering för att eventuellt släppas ut i naturen. WPT vill uttrycka ett enormt tack till de många som är involverade i dessa ansträngningar som alltid sätter papegojorna först.

1. **Handelstrick** — legal handel används för att dölja hotade grå jako på kommersiella flyg: tinyurl.com/njchptyw

2. **WPT-blogg**: Goda nyheter för kongopapegojor: tinyurl.com/vkve4t2

TIDIGARE SLÄPPTA GRÅ JAKO SOM NU UPPTÄCKS AV LOKALBEFOLKNINGEN

Uppdatering: I november 2020 flög 39 grå jako, som blivit beslagtagna från djurhandlare och som rehabiliterats med stöd av World Parrot Trust, över skogarna i Kahuzi-Biéga nationalpark i östra Demokratiska republiken Kongo (DRK).

Detta var den första mjuka utsättningen av grå jako i Demokratiska republiken Kongo och fick stöd av deltagande viceguvernören i södra Kivu-provinsen och provinsdirektören för ICCN. Under flera månader efter frisläppandet fortsatte man att placera ut föda vid utfodringsstationer i anslutning till voljären medan papegojorna fick en möjlighet att utforska den omgivande skogen. Dessa papegojor hade fångats från naturen och hade fortfarande behållit sina vilda instinkter och kunskap om hur man överlever.

Successivt med tiden besökte papegojorna utfodringsstationen allt mer sällan och efter flera månader avbröts tilläggsutfodringen helt. Parkvakter hörde då och då papegojornas glada visslingar men den oländiga

terrängen, den täta skogen och säkerhetsproblem förhindrade systematisk övervakning av de frisläppta fåglarna. Alla de släppta papegojorna hade märkts med en liten benring av stål så att de kunde identifieras. Utsättningen åtföljdes av en radiokampanj i lokala medier för att öka medvetenheten om utsättningen, främja lokal stolthet och förmedla budskap om att dessa fåglar hörde hemma i naturen. Lokala invånare håll ögonen öppna för att se dessa papegojkändisar.

Denna strategi har gett resultat och i oktober 2021 skickade en lokal hotellägare i den närliggande staden Bukavu stolt ett foto taget på en av de frisläppta papegojorna som han hade sett i sin trädgård då den åt av palmfrukter. Bukavu ligger nära 20 km från utsläppsplatsen. Att flyga så långt är inte ovanligt för grå jako, men information som denna är avgörande för att förstå hur dessa papegojor har anpassat sig till sitt nya landskap. Det är också bra att veta att dessa papegojor har vänner som ser efter dem när de upplever livet i det vilda igen.

FÅGLAR OCH BIN:

ÖVERVAKNING AV DEN GULSKULDRADE AMAZONENS HÄCKNINGSSÄSONG 2021

Artikel och foto av Sara Remmes.

Jag andades ut när vi nådde toppen av klippan vid Roi Sangu.

Vi hade fortfarande flera hundra meter kvar till boet, men vår stigning skulle åtminstone inte längre vara rakt vertikal. Jag lutade mig ner för att dra ut kaktustaggen som hade satt sig i min vad när jag hörde min fältpartner Wewe som var före mig utbrista: 'Mira, beas!' ('Titta, bin!').

Våra samtal bestod av en kombination av papiamentu, modersmålet på Bonaire, och spanska. Vanligtvis skulle översättningen ta en stund att bearbeta i mitt huvud, men detta uttalande krävde ingen sådan paus. Jag tittade upp till åsynen av en koloni med minst 1 000 stora bin som svärmade i en gigantisk boll som snabbt avancerade mot oss.

Han hade redan sjunkit ned på marken, men jag signalerade att vi akut behövde komma längre ned och drog in honom i en djup fördjupning i kalkstenen bredvid mig, som egentligen var för liten då vid hade ryggsäckar fulla med redskap som vi inte hade tid att ta av oss. När bisamhällen kräver en ny plats för bikupan, svärmar de ofta i stort antal för att söka efter en lämplig hålighet, det beteende som vi med största sannolikhet nu upplevde.

Luften som vanligtvis var fylld av de skärande ropen från trastar och papegojor dominerades nu helt av ljudet av tusentals vingslag. Bådas våra ögon spårade den vibrerande massan som närmade sig några centimeter över våra huvuden, för att sedan i sista sekund ta en skarp högersväng ner över klippkanten in i dalen. Jag andades långsamt ut och lade huvudet bakåt mot den grova kalkstensplattan bakom mig, "Roi

Sangu", sa jag högt medan Wewe borstade bort sanden från sina armar och skrattade, "det är alltid Roi Sangu".

Den gulskuldrade amazonen (*Amazona barbadensis*) är en karismatisk art som finns på ön Bonaire och som har klassificerats som sårbar med hot om utrotning enligt IUCN (Birdlife International, 2017.)

Motståndskraften hos denna nuvarande population är beroende av tillgången på hålrum i gamla träd och i kalkstensklippor för häckning. Trots klimatutmaningarna har den gulskuldrade amazonen hittat ett sätt att anpassa sig och frodas i den hårda terrängen i Bonaires unika torrskogsmiljö. Att studera den här artens reproduktionsbiologi är ett jobb som kräver enorma mängder tålmod, uthållighet och en skicklighet i att ta bort kaktustaggar från alla ens tillgängliga extremiteter. Våra huvudmål när vi gick in i häckningssäsongen för 2021 inkluderade att bestämma antalet och platsen för aktiva bon, kvantifiera boets framgång och utvärdera den nuvarande nivån av tjuvjakt som påverkar populationen.

Häckningssäsongen inleddes inom den förväntade tidsramen, med äggläggning i början av maj. Varje övervakningstillfälle inkluderade upptäckten av minst ett nytt aktivt bo, medan blivande par dokumenterades leta efter hålrum för användning under de kommande säsongerna.

Artens uthållighet och brutala territorialitet var nästan beundransvärd. Du behövde inte höra deras vokaliseringar för att förstå vad som kommunicerades, deras utspridda stjärtar med lysande gula fjäderspetsar kunde ses över dalen. Mer än en gång såg jag individer gripa tag i varandra med klorna i luften och krascha ner genom trädtopparna, ovilliga att släppa taget.

Tjugofem bon, innehållande 2 – 5 ägg vardera, som bekräftats som aktiva var fördelade över sju häckningsplatser. Fältdarbete utfördes två gånger om dagen under soluppgång (05:00 till 09:00) och solnedgång (16:00 till 19:00), fem dagar i veckan. Inspektioner av hålrummen utfördes med stor försiktighet tills äggen kläcktes, och beteendet hos de individuella häckande paren förstods bättre. Tjugo spårkameror placerades vid bon som identifierats ha hög risk för tjuvjakt, och opportunistiska beteendeobservationer fortsatte för att lokalisera ytterligare dolda håligheter med möjlig häckning.

Misslyckande med häckning började inte förrän det tidiga häckningsstadiet nåddes (1 - 2 veckors ålder). Hotet från den växande vilda kattpopulationen blev uppenbart vid denna tidpunkt när två bon förlorade både ungarna och de ruvande honorna under två på varandra följande plundringshändelser. För övrigt observerades bon som innehöll fyra ungar bestå utan förekomst av förlust av ungar, vilket tyder på att matresurserna inte var en begränsande faktor för häckande par.

När ungarna nått lämplig ålder och utvecklingsnivå (tre veckor), ringades och registrerades de och hälsoinspektioner utfördes. Antalet ringade ungar återspeglade dock inte antalet flygga ungar på grund av komplexiteten och otillgängligheten hos många av hålrummen. Många av bohålorna sträckte sig djupare in än 3 meter, vilket resulterade i att ungarna aldrig lokaliserades. Deras existens och datum för då de kunde flyga fastställdes med hjälp av spårkameror som satts upp vid ingången.

Tjuvjaktens start var i perioden direkt före det att fåglarna kunde flyga i mitten av juli. Att ta itu med den här nya utmaningen gav fältarbetet en komplexitetsnivå som jag inte är säker på att någon var beredd på. Det hade gått över ett decennium sedan nivån på tjuvjaksaktiviteten utvärderats ordentligt, och jag fick med tillförsikt höra att ingen person skulle plundra bon på våra närmaste fältplatser, de platser som jag passerade igenom nästan dagligen.

Det visade sig omedelbart att vi hade fel. Tjuvfångst detekterades vid fem av de sju häckningsplatserna och resulterade i att minst fyra ungar bekräftats som avlägsnade från den vilda populationen.

Bilder på män som korsade klipporna på jakt efter ungar fyllde hela tiden SD-korten som jag analyserade varje natt. Bilden som avslöjade ansikten och därefter identiteterna på de som en gång hade varit osedda. Viskningar färdades genom det lilla samhället, i barerna om natten och över familjers middagsbord, och man varnade de män som övervägde att tjuvjaga i bushen. Trots den nuvarande bristen på polisiär efterlevnad, var utsikten att bli gripen fortfarande inte tilltalande, tillräckligt för att få de mest självsäkra individerna att agera vaksamt medan de förflyttade sig genom kaktusarnas oändliga bestånd.

Perioden med flygga fåglar började i mitten av juli, och de återstående ungarna lämnade gradvis sina bon under loppet av nästa månad.

BILDTEXTER

Nedan: Undersökning av en frisk, välmatad unge.

Motsatt sida, överst: En unge vägs under en undersökning.

Motsatt sida, nedtill: Två klarögda ungar i full fjäderdräkt.

Av de femtiosex ungar som kläcktes, överlevde fyrtiotre för att framgångsrikt bli flygfärdiga. Det genomsnittliga antalet ungar som blev flygga per bo var 1,72, med en framgångsfrekvens på i genomsnitt 72% för den totala populationen.

En oväntad milstolpe som uppnåddes under säsongen var den framgångsrika förflyttningen av en utstött unge till ett nytt häckpar. Denna utmaning innebar fem dagars intensiv vätskebehandling och tvångsmatning

för att få tillbaka den utmärglade ungen till en acceptabel vikt. När ungen väl var stabil, fick vi sedan bestämma vilken bohåla som skulle ge den största möjligheten till framgång baserat på följande faktorer: häckande pars beteende, antalet ungar, och ungarnas utvecklingsnivå.

Jag kunde knappt känna min utmattning med den nivå av adrenalin som jag upplevde den dagen jag klev nerför klippan för att föra över ungen. Dess mjuka tigarrop hördes genom tygpåsen som hängde runt min hals där den var säkert undangömd. Jag minns att jag tog en sista blick efter förflyttningen medan jag sakta drog ut min hand ur hålrummet. Dess nya syskon var knappast entusiastisk över införandet av en extra mun att dela mat med. Det var en kalkylerad risk som tur var lönade sig, då det nya häckande paret inte bara accepterade den överförda häckningen utan såg till att båda ungarna blev framgångsrikt flygga.

Trots de positiva resultaten från vårt fältarbete kvarstår det stora osäkerheter om hur den gulskuldrade amazonen kommer att klara sig med de fortsatta hoten om tjuvjakt, avskogning och ökande invasiva däggdjurspopulationer. Säsongen 2021 gav vårt team en glimt av vad som påverkar överlevnaden och den övergripande framgången för de häckande paren som använder de enorma kalkstensklipporna som formar ön Bonaire. Med alla oklarheter är bara en faktor säker: de olika kaktuskolonierna kommer att fortsätta att blomstra i detta landskap, och bland dessa kaktusar kommer det att finnas bin.

Referenser:

BirdLife International. 2017. Amazona barbadensis (amended version of 2016 assessment). The IUCN

Red List of Threatened Species, 2017.

Montanus P, 2003. Yellow-shouldered Amazon project. Psittascene 15:5.

Om författaren

Sara Remmes, BSc, MSc är en bevarandebiolog som har specialiserat sig på att studera den reproduktiva biologin hos kritiskt hotade papegojarter. Hon har lett forskning i fält i länder som Costa Rica, Puerto Rico och Bonaire. När Sara inte hänger i ett träd, försjunker hon i de vackra ekosystem hon kallar sitt hem.

EN DEMOGRAFS ÄVENTYR I FÄLT

UTMANINGEN MED AVSAKNAD AV DATA I PAPEGOJDEMOGRAFI

Artikel och foto av Tamora James

Det var ett löpande skämt i gruppen där jag var doktorand att vi som demografiska modellerare aldrig lämnade våra datorer och att det skulle vara mycket osannolikt att hitta oss "i fält". Icke desto mindre dryftades idén emellanåt att det vore en bra sak att se arten man studerar i dess naturliga miljö, och den slog rot i mitt bakhuvud.

Demografisk modellering handlar om att representera storleken och strukturen av en befolkning genom processerna födsel och dödsfall. Detta tillvägagångssätt ger en länk mellan individer och populationer och har många tillämpningar i beslutsfattande kring bevarande, från att vägleda hur populationen bör skötas till att informera om uppskattningar av arternas bevarandestatus.

Det är dock beroende av tillgången på tillförlitliga uppgifter om vilka som reproducerar, när de reproducerar, hur många avkommor de har och när de dör. När dessa data saknas, är ofullständiga eller partiska, vilket ofta är fallet för arter med behov av bevarande, blir demografiska modelleringsresultat mindre säkra och våra förutsägelser mindre exakta.

Jag påbörjade min doktorsexamen vid Sheffield Universitet 2015, med stöd av World Parrot Trust, med syftet att undersöka demografin av den gulskuldrade amazonen (*Amazona barbadensis*) och utforska hur mönstret av födelse och död hos denna art påverkar dess sårbarhet för hot såsom tjuvjakt och förlust av habitat. Det blev snabbt uppenbart att denna studie skulle hämmas av bristen på data i många stadier av artens livscykel, trots den värdefulla insamling av data om häckningsbiologin hos gulskuldrade amazoner på Bonaire som samlats in av tidigare doktorandforskare Dr. Sam Williams och Dr. Rowan Martin.

Fokus för min forskning vändes ganska naturligt till att överkomma de utmaningar som är förknippade med sådan här sparsam data. Fanns det olika sätt att få information om en arts populationsstorlek och struktur, t.ex. genom att dra paralleller mellan arter med liknande livshistoria eller att förfina uppskattningar av demografiska parametrar genom att titta på data för andra arter?

Jag började tänka på gulskuldrade amazoner inte som papegojor utan som långlivade, långsamt mognande, starkt parbundna fåglar, med likheter inte bara med andra stora papegojor utan också med andra fåglar med liknande egenskaper, såsom sjöfåglar.

Mitt i allt detta teoretiska grubblande blev det som verkade vara en avlägsen utsikt – att faktiskt få se fåglarna – plötsligt verklighet: i januari 2018 befann jag mig på ett flygplan på väg mot Bonaire, en vecka före den årliga räkningen av deras boplatser på ön. Jag hade blivit inbjuden att besöka Echo Bonaire-projektet och delta i den årliga populationsräkningen av gulskuldrade amazoner. Jag kastade mig på denna chans att få träffa papegojorna och på ett litet sätt bidra till förståelsen av deras förutsättningar. Vem säger att demografer inte kan åka ut i fält?

Mitt första stopp när jag nådde Bonaire var Echo Bonaires högkvarter i Dos Pos, där jag pratade med projektledaren Quirijn Coolen om de data som projektet hade, vad de kunde samla in och de utmaningar de stod inför när de använde sin data i termer av personal och expertis. Berättelsen lik många andra gällande bevarandeprojekt: med begränsad personal och en personalstyrka av volontärer fanns det få möjligheter att utföra den metodiska datainsamling som krävdes för vetenskaplig analys. Resurser var inriktade på praktiska insatser: övervakning av boplatser, allmänhetens medvetenhet och utbildning samt inhemsk återplantering av skog. Den årliga populationsräkningen var en av de enda möjligheterna att mäta projektets framgång.

Den årliga undersökningen av antalet boplatser hoppas att ge en uppskattning av storleken på den gulskuldrade amazonens populationen på ön. Volontärer som är stationerade vid tidigare identifierade gemensamma boplatser räknar antalet fåglar som lämnar platsen vid gryningen. Detta ger en lägre gräns för populationens storlek, vilket gör att Echo Bonaires bevarandeteam kan bedöma befolkningens status.

Även om antalet naturligt fluktuerar, tyder en allmänt ökande trend under de senaste åren på att åtgärder som har genomförts sedan projektet grundades 2010 har varit effektiva för att öka populationsstorleken, som var så låg som uppskattningsvis 300 fåglar i slutet av 1990-talet.

Men även med denna datamängd finns det en osäkerhet kring populationsantalet som uppstår på grund av att papegojorna byter boplatser och partiska associationer hos olika observatörer.

Vad dessa årliga data också saknar är information om befolkningens struktur. De kan inte berätta hur många hanar och honfåglar som utgör populationen eller balansen mellan icke-häckande ungfåglar och vuxna fåglar. Denna information är "kryptisk" i fallet med den gulskuldrade amazonen, eftersom båda könen ser likadana ut, liksom vuxna och unga fåglar. Men i en art som lever så länge och mognar så långsamt som denna kan information om dessa delar av populationsstrukturen vara avgörande för att förstå långsiktiga populationstrender och planera långsiktigt arbete.

Dessutom bygger beräkningar som ligger till grund för mått på bevarandehotstatus, särskilt IUCN:s röda lista över hotade arter, på uppskattningar av den vuxna populationens storlek och populationsomsättningshastigheten (dvs. generationstid) för att mäta en arts sårbarhet för utrotning. Denna kunskapsklyfta är där demografisk modellering kan spela en roll. Med korrekta uppskattningar av reproduktions- och dödshastigheter och hur individer mognar till avelspopulationen kan data från demografiska modeller producera uppskattningar av fördelningen mellan fåglar i olika livsstadier i populationen. Demografiska modelleringstekniker kan också användas för att utforska hur förhållandet mellan hanar och honor i en befolkning kan påverka dess tillväxttakt.

Återigen för detta oss tillbaka till saknade data. Medan vi har information om fortplantningshastigheter och överlevnaden av ungar hos gulskuldrade amazoner, är vår kunskap om artens överlevnad i det vilda i stort sett obefintlig på grund av svårigheten att spåra individer under hela deras livstid. Hos andra långlivade fåglar som t.ex. sjöfåglar görs detta genom att placera icke-invasiva markörer (ringar) på individer och registrera när individen ses igen under hela sitt liv (eller död).

Papegojor kan vara svåra att märka på detta sätt eftersom deras näbbar är det perfekta verktyget för att ta bort sådana tillbehör!

Detta problem motiverade mig att undersöka hur vi kunde få fram överlevnadsuppskattningar för arter såsom den gulskuldrade amazonen med hjälp av data som samlats in för andra mer välstuderade arter. Detta tillvägagångssätt används ofta vid behov från fall till fall, där saknade data ersätts med en uppskattning från en besläktad art. Jag ville formalisera den här processen genom att tillämpa det vi vet om hur arter utvecklas över tiden för att producera bättre underbyggda uppskattningar av saknade demografiska data såsom överlevnadsgrad.

När arter över tiden genom evolution blir mer diversa blir biologiska egenskaper som började identiska mer och mer distinkta på grund av slumpmässiga förändringar i genetiskt material. Resultatet är enorm mångfald i livets träd, från morfologiska egenskaper som kroppsstorlek eller vingspann till demografiska egenskaper som överlevnad och reproduktion. Relationer mellan arter kan fastställas genom att analysera molekylära skillnader i genetiskt material och andra ledtrådar såsom fossiler för att uppskatta tiden sedan arter avvek från varandra. Sådan representation är känd som en fylogeni. Genom att kombinera en modell av hur egenskaper förändras över tid med vad vi vet om hur arter är släkt, är det möjligt att uppskatta saknade värden i data såsom kroppsstorlek. Jag ville avgöra om den här metoden, känd som fylogenetisk imputation, skulle fungera för demografiska egenskaper såsom överlevnadsgrad.

Först samlade jag in demografiska data om fåglar som publicerats i vetenskaplig litteratur, som producerade ett stickprov som täckte ett brett spektrum av fågelarter inklusive sjöfåglar, rovfåglar och sångfåglar. Jag kombinerade demografiska data med ytterligare data relaterade till demografiska egenskaper, såsom kroppsstorlek. För att fastställa mönster av släktskap mellan arterna i mitt prov använde jag en omfattande fågelfylogeni baserad på molekylära och fossila data.

Med denna kombinerade datamängd undersökte jag om demografisk information som saknas i data kunde rekonstrueras genom fylogenetisk imputation. Resultaten var lovande: med kunskap om fylogenetiska samband mellan arter kunde uppskattningar av vuxens överlevnad återskapas hyfsat exakt. Detta fynd indikerar att fylogenetisk imputation kan vara ett sätt att producera överlevnadsuppskattningar för användning i demografiska modeller. Även om själva proceduren förlitar sig på korrekta demografiska data, kan data för arter som är bättre studerade och mer lämpliga för långsiktig övervakning användas för att överbrygga luckor i vår kunskap för arter med bevarandebehov såsom den gulskuldrade amazonen.

Tillbaka på Bonaire gick jag med i satsningen att identifiera ytterligare boplatser innan den årliga räkningen, vilket ledde till att jag utforskade nätverket av stigar och fält runt byn Rincón för att försöka upptäcka papegojor när de rörde sig genom landskapet. En minnesvärd kväll flög en grupp på ett trettiotal gulskuldrade amazoner till ett träd längs med stigen där jag gick och jag tillbringade tjugo glada minuter med att titta på dem när de åt innan de flög iväg för att vila. Vid mötet före räkningen skulle börja träffade jag volontärerna Peter, Tommy och Monica med vilka jag höll utkik efter papegojor med på räkningsdagen.

Frustrerande nog hade jag inte kunnat identifiera en boplatz i utkanten av Rincón så på räkningens morgon placerade vi oss på hög mark öster om byn för att ge oss själva den bästa chansen att se papegojornas rörelser.

Medan de andra tittade ut över åkrarna mot Rincón, klättrade jag upp till åsen och tittade norrut mot Onima. Precis när det verkade som att det inte fanns något hopp om att se något såg jag rörelse under mig. En grupp på ett tjugotal papegojor dök upp från träden längs vägen och flög i riktning mot Rincón. Det var ett fantastiskt sätt att avsluta min vecka på Bonaire som demograf på fältet.

James, T.D., Salguero-Gómez, R., Jones, O.R., Childs, D.Z. och Beckerman, A.P. (2021), Bridging gaps in demographic analysis with phylogenetic imputation. *Conservation Biology*, 35: 1210-1221. <https://doi.org/10.1111/cobi.13658>

Om författaren

Tamora James är en mjukvaruutvecklare och forskare med intresse för att använda demografiska metoder för bevarandearbete. Hon arbetar för närvarande som mjukvaruutvecklingsforskare vid Center for Environmental Modelling and Computation, University of Leeds, där hon stödjer forskare med deras forskningsprogramvara.

FÅNGAD I NÄTET

ATT REDA UPP SOCIALA MEDIA OCH ILLEGAL PAPEGOJHANDEL

Av Alisa Davies

När jag började arbeta för World Parrot Trust hösten 2020 hade jag ingen aning om vad nästa år skulle ge. Under den tiden har vi utökat WPT:s handelsprogram i nya riktningar, träffat regeringstjänstemän och engagerat oss direkt med internationella importmyndigheter. Jag kände inte heller till den chockerande verkligheten hos sociala medieplattformar, som jag hade använt så mycket när jag växte upp, när de ses genom linsen av handel med vilda djur.

VÄSTAFRIKANSKA FÅGLAR OCH VART DE ÄR PÅ VÄG

Min resa började med min mastersuppsats, som handledes av Dr. Rowan Martin, chef för WPT:s Afrika bevarandeprogram, Dr. Ana Nuno vid Exeter universitet och Dr. Amy Hinsley vid Oxford universitet. Följande tidigare forskning av WPT var vårt mål att undersöka den internationella handeln med fåglar från Västafrika med hjälp av sociala medier. Plattformar som Facebook, Instagram och WhatsApp gör att det nu bara tar några minuter att annonsera vilda djur till försäljning och få kontakt med konsumenter och andra handlare runt om i världen.

Medan pandemin helt förändrade många av mina vänners projekt, var sociala medier fortfarande tillgängliga för mig hemifrån. Under våren och sommaren samlade jag in över 400 inlägg av handlare i Mali, Guinea och Senegal. Sammanlagt identifierade vi 83 arter, inklusive grå jako (*Psittacus erithacus*), timnehjako (*Psittacus timneh*) och morhuvade papegojor (*Poicephalus senegalus*). Flera arter hölls ofta tillsammans i trånga inhägnader, vilket utgjorde både välfärds- och sjukdomsproblem. Genom att analysera kommentarer kunde vi också identifiera att intresset för handel till stor del kom från den indiska subkontinenten och Mellanöstern.

När vi samlade in data märkte vi något konstigt. Många inlägg visade bara foton eller videor utan någon uppenbar "till salu"-reklam. Detta var oroande. Många studier som tittar på handel med vilda djur på sociala medier tenderar att söka efter nyckelord, som "papegoja", "elfenben" eller "till salu". Tänk om vi med nuvarande övervakningsmetoder missade dessa inlägg? Och hur skulle någon annars kunna identifiera en

handelspost för vilda djur? För att utforska dessa frågor analyserade vi varje inlägg för information som skulle kunna användas för att sluta sig till handel med vilda djur. Till exempel, nämnde sidans namn import/export av vilda djur? Vi fann att i vårt urval annonserade endast 19,7% av inläggen en försäljning och endast 23,8% inkluderade art- eller taxanamn. För att upptäcka detta "dolda" innehåll måste forskare och företag samarbeta med experter för att triangulera olika typer av information i inlägget och från andra inlägg av samma användare. Dessa resultat och rekommendationer för forskare, plattformar och tillsynsmyndigheter publicerades nyligen i tidskriften Conservation Biology.

ATT SPÅRA ONLINEHANDEL

Efter detta projekt tog jag på mig en större roll som stöd för WPT:s arbete med den internationella papegojhandeln. Ett av de första stora projekten var att analysera hur handeln med vilda grå jako har förändrats över tiden. Tidigare undersökningar av WPT och World Animal Protection identifierade illegala handelsvägar och ledde till åtgärder från flygbolag och CITES-parter för att ta itu med illegal handel. Rapporter från fältet indikerar att fångst och handel har minskat mycket sedan internationell kommersiell handel med vilda grå jako förbjöds av CITES 2017, och vi ville ta reda på om onlineaktivitet kunde kasta ytterligare ljus över situationen.

Studien avslöjade en dramatisk minskning av volymen av offentligt synlig handelsaktivitet som annonserar grå jako, särskilt sedan 2018. Mellan 2018 och 2020 förekom ingen aktivitet alls från tidigare exportörer. Ett litet antal importörer förblev dock aktiva, särskilt i Libyen och Irak – information som hjälper till att styra pågående ansträngningar. Detta resultat är mycket uppmuntrande och belyser hur starkare reglering av internationell handel kan vara avgörande för bevarandet av papegojor i naturen.

Tyvärr såg vi fortfarande hundratals vilda papegojor av en mängd olika arter till försäljning i vanda och dåligt skick. Att noggrant avgöra om en tjänst involverar illegal handel kan vara mycket utmanande men lyckligtvis har medlemmar i vårt team många års erfarenhet av både sällskapsfåglar och vilda fåglar. Tillsammans har vi hittat nya handelssidor och grupper och samlat bevis på pågående olaglig handel. Vi undersöker för närvarande möjligheter för WPT-anhängare att hjälpa oss att identifiera skadlig och illegal handel på sociala medier, så håll ögonen öppna!

FRÅN VIRTUELL INSIKT TILL VERKLIG ACTION

Naturligtvis ville vi agera på denna kunskap. Under de senaste 12 månaderna har vi varit aktivt involverade i flera samarbeten som ämnar att störa den illegala papegojhandeln med hjälp av information som samlats in online.

Att engagera med plattformar – Utrustade med kunskap om den handel som sker på deras webbplatser närmade vi oss och bildade relationer med sociala medier och annonsplattformar. Som ett resultat av detta har vi nu en direkt kommunikationslinje med Facebooks team för handel med vilda djur och kan rapportera inlägg, konton och grupper som innehåller skadlig handel med vilda djur som bryter mot Facebooks allmänna regler. Vi har också samarbetat med flera annonswebbplatser som säljer vilda djur i Afrika, inklusive Afrikas största techföretag Jumia, efter en rapport om papegojhandeln på Afrikabaserade plattformar producerade av WPT och GITOC (Global Initiative against Transnational Organized Crime, globalt initiativ mot transnationell organiserad brottslighet). Jumia och andra plattformar har vidtagit åtgärder för att ta bort tusentals annonser för papegojor som vi upptäckt, och implementerat metoder för moderering för att förhindra att deras plattformar missbrukas av illegala handlare, och arbetar för närvarande med WPT och GITOC för att utveckla en ny handelspolicy för vilda djur.

Innan jag besökte Kiwa Centre hade jag aldrig insett att vilda grå jako var sådana underbara visslare. Det var en varm, solig dag i september när jag besökte centret och träffade de cirka 200 livliga räddade arorna och grå jako för första gången. Jag hade sett massor av grå jako under de föregående månaderna när jag scrollade genom Facebook. Men de var vanligtvis antingen tama och härmande, eller vildfångade och skrikande. Att för första gången se hur de kan bete sig i naturen, till och med bara en glimt, var en djupt gripande upplevelse som satte det senaste årets arbete i perspektiv.

Att informera myndigheter – I samarbete med GITOC och ACCO (Alliance to Counter Crime Online, alliansen för motverkande av brottslighet online), samlade vi ihop det vi hade lärt oss och skapade en typologi för onlinehandeln med papegojor. En typologi delar upp ett problem i typer eller kategorier. Vår beskriver hur sociala medier är involverade i handeln med grå jako i hela handelskedjan, från fångare till mellanhänder, grossister och återförsäljare, och belyser möjligheter till att störa kedjan. Denna typologi kan ges till myndigheter och finansiella institutioner för att hjälpa dem att vidta åtgärder mot olaga handel.

OLAGLIGT OFFLINE, OLAGLIGT ONLINE

Alla våra undersökningar under det senaste året har visat på ett större problem. Det är ett problem som Alliance to Counter Crime Online (ACCO) har gjort till sitt uppdrag att ta itu med: sociala medieföretag tar inte ansvar för olagligt och skadligt innehåll på sina plattformar. Detta gjordes chockerande tydligt i oktober med den stora läckan av intern företagsforskning och policyer. Även om jag var ytligt medveten om detta tidigare, har det verkligen varit ögonöppnande att vara aktivt involverad i ACCO. I en rapport som publicerades 2020 om handel med vilda djur hittade de hundratals grupper och sidor som öppet annonserade om handel med utrotningshotade arter. Många gjorde detta öppet och kunde lätt upptäckas och tas bort.

Istället förblev många inlägg offentliga i flera år. Slutligen pekade Facebooks funktion "Relaterade sidor" dem till 29% av sidorna som de identifierade. Omfattningen av handel med vilda djur på sociala medier är enorm men enkla korrigeringar kan räcka långt för att lösa problemet bara viljan finns. I maj presenterades resultaten av WPT:s utredningar i vittnesmål av Gretchen Peters (Executive Director för ACCO) till amerikanska representanhusets förhör kring handel med vilda djur och den växande onlinemarknaden.

En månad senare, medan G7 samlades vid Cornwall's kuster, tog Rowan och jag ett unikt tillfälle att förespråka denna fråga. George Eustice, stadssekreterare för miljö, livsmedel och landsbygdsfrågor, och Carrie Johnson (hustru till Storbritanniens premiärminister och en djurskyddsaktivist) besökte World Parrot Trusts huvudkontor i Paradise Park och ville veta vad som kan göras för att hjälpa papegojor. Detta var lägligt eftersom Storbritannien var i färd med att utarbeta ett lagförslag om onlinesäkerhet: världsledande lagstiftning som skulle göra teknologiföretag juridiskt ansvariga för olagligt och skadligt innehåll på deras plattformar. I en presentation för Mr. Eustace lyfte vi fram onlineplattformarnas roll i den illegala handeln med vilda djur och de steg som behövs för att åtgärda problemet. Vi betonade att ett ställningstagande och en ledande position när det gäller grym, skadlig och illegal handel med vilda djur skulle vara i linje med den brittiska regeringens nyligen genomförda handlingsplan för djurskydd. Det var fantastiskt att lyfta fram denna fråga på högsta nivå av brittiskt politiskt inflytande och vi övervakar noga vägen för denna lagstiftning tillsammans med ACCO.

HÖSTENS REFLEKTIONER

Hösten är en tid förknippad med reflektion när året börjar närma sig sitt slut, men det är också en tid för nya projekt (det är trots allt tillbaka-till-skolan-tiden). Under det senaste året har vi satt igång många planer, samlat bevis och skapat kontakter. Dessa projekt kommer nu att bära frukt, som på ett meningsfullt sätt kommer att störa illegal handel och minska trycket på papegojor i det vilda. Under det kommande året kommer vi att fortsätta att utveckla vår strategi och arbeta med andra för att åstadkomma effektfulla förändringar i sociala medier och bevarandepolitik. Mina minnen av de visslande grå jakor jag träffade på Kiwa Center är en ständig påminnelse om varför detta arbete är så viktigt.

OM FÖRFATTAREN

Alisa Davies, WPT-specialist i handel med vilda djur

Alisas arbete med World Parrot Trust stöder kampanjer att stoppa handeln med vilda papegojor, särskilt online, genom forskning för att förstå mönster inom trafficking och handel samt så förespråkar hon för bättre reglering och engagemang med företag. Hon hjälper också WPT:s partners i olika länder med att utveckla effektfulla kampanjer för att förändra beteende som kan stoppa handel med papegojor.

FOKUS PÅ... BEVARANDE VID ZOOLOGISKA TRÄDGÅRDAR FORT WAYNE CHILDREN'S ZOO

De för samman barn och djur, stärker familjer och inspirerar människor att bry sig.

En spännande plats sedan 1965 för människor i alla åldrar; Fort Wayne Children's Zoo har fört samman fler än 22 miljoner barn och deras familjer med 1 000 otroliga djur som kallar djurparken sitt hem.

"När gästerna besöker oss har de möjlighet att förlora sig i en indonesisk regnskog, vandra genom vildmarken med kängurur och tasmanska djävular, höra och se en grupp grå jako och mata och röra en stingrocka", berättar Shelley Scherer, platskurator för Wayne Children's Zoo. "Hela säsongen lång har vi över 90 schemalagda guidesamtal med djurhållarna varje vecka där gästerna kan lära sig om djuren och hur de kan spela en roll för att bevara deras vilda motsvarigheter och deras livsmiljöer."

Förutom ett adoptionsprogram som gör det möjligt för supportrar att symboliskt adoptera en favoritart, har zooet också ett årligt sponsringsprogram för inhägnader som gör det möjligt för supportrar att symboliskt stå för kostnaden för vården av den inhägnaden de väljer. "Några av våra sponsrade inhägnader inkluderar våra grå jako, rosenkakaduor, den australiensiska voljären och flera", säger Scherer.

Fort Wayne Children's Zoo står verkligen för sitt ord när det kommer till deras engagemang för bevarande. Trots att det är en av endast ett fåtal djurparker i USA som inte får skattestöd – deras uppdrag möjliggörs endast med medel som genererats genom inträdesavgifter, medlemskap, aktiviteter på plats och donationer – så har djurparken gjort en total investering på över 380 000 USD (ca 3,5 miljoner svenska kronor) till 36 lokala, regionala och globala bevarandepartners, inklusive World Parrot Trust, och deltar i fler än 60 kooperativa bevarandeprogram. Zooet har också nyligen köpt och byggt sex Motus viltspårningstorn i nordöstra Indiana, det första i sitt slag i regionen. Dessa torn använder koordinerad automatiserad radiotelemetri för att underlätta forskning, utbildning och bevarande av arter som vandrar genom området.

"En del av varje inträdesavgift går till att finansiera våra bevarandepartners och det fantastiska arbete de gör", säger Scherer. "Genom att besöka Fort Wayne Children's Zoo får gästerna inte bara möjlighet att se fantastiska djur från hela världen, utan de hjälper också till att rädda vilda djur och deras livsmiljöer."

Ft Wayne Children's Zoo: 3411 Sherman Blvd. Fort Wayne, IN 46808 USA
Besök deras hemsida på: www.kidszoo.org eller hitta dem på Facebook.

PSITTANYTT

NY FORSKNING: FORSKARNAS VARNING TILL MÄNSKLIGHETEN OM ILLEGAL ELLER OHÅLLBAR HANDEL MED VILDA DJUR

Illegal eller ohållbar handel med vilda djur fortsätter att hota många arter och främja spridningen av sjukdomar och invasiva arter.

WPT:s Specialist inom handel med vilda djur Alisa Davies deltog i en samarbetsstudie för att bygga manifestet "World Scientists' Warning to Humanity" (världsforskarnas varning till mänskligheten), utfärdat av Alliance of World Scientists (alliansen för världsforskare). Gruppen av berörda forskare lyfter fram och granskar illegal eller ohållbar handel med vilda djur och hur dessa kan negativt påverka arter, ekosystem och samhälle. De utfärdar också en vädjan om brådskande åtgärder för att täppa till viktiga kunskapsluckor och strängare reglering av vilda djur.

Läs uppsatsen: tinyurl.com/39hy65rb

NY FORSKNING: NATUREN KALLAR: INTELLIGENS OCH NATURLIG STIL AV FÖDOSÖK FÖRUTSÄGER DÅLIGT VÄLBEFINNANDE HOS TAMPAPEGOJOR

Banbrytande forskning vid University of Guelph i Kanada säger att desto smartare papegojan är, desto mer unika välfärdsbehov har den i fångenskap. Resultaten kan vara tillämpliga på andra djur som apor, elefanter och valar, enligt studiens huvudförfattare, Dr Georgia Mason.

"Denna studie ger det första empiriska beviset för att intelligenta djur kan ha det svårt i fångenskap", säger Dr Mason, professor vid institutionen för integrativ biologi. Hon tillägger, "En del arter verkar anpassa sig väl till fångenskap, men vissa kanske inte bör hållas om du inte har mycket tid och kreativitet."

Läs artikeln: tinyurl.com/4sxz8ccf

CHILES PATAGONIENPARAKIT FIRAR 35 ÅR AV EN LÅNGSAM MEN FRAMGÅNGSRIK ÅTERHÄMTNING

Patagonienparakitens chilenska underart, *Cyanoliseus patagonus bloxami*, var en gång på randen av utrotning med sina små populationer utspridda över hela landet. Bevarandeåtgärder som inkluderade skydd av viktiga habitat infördes för över tre decennier sedan, vilket resulterade i att antalet ökade från ynka 217 till nästan 4500 idag.

Läs mer: tinyurl.com/d39f3ztw

BOKRECESSION:**Why Parrots? Why Aviculture?**

(Varför papegojor? Varför avikultur?)

Av Tom Marshall

ISBN 9781637640449

Recenserad av: WPTs personal

Författaren Tom Marshall tar med läsaren på en bred och personlig rundtur i det senaste halvseklets historia av avikultur. Han täcker mycket mark på 143 sidor med en kombination av granskning av information från andra källor, hans personliga erfarenhet av ämnet, samt åsiktsartiklar. Vissa kapitel tar upp bevarandet av en viss art, andra tar upp särskilda aspekter av avikultur, och ytterligare andra fokuserar på hans erfarenhet av att föda upp utvalda arter. Allt som allt förmedlar boken hans livslånga passion och djupa kunskap om allt som har med papegojor att göra på ett tillgängligt sätt. Läsare kan beklaga bristen på färgfotografier, men det är det enda negativa här.

PRENUMERERA IDAG!

Letar du efter de senaste nyheterna från papegojornas värld? Vill du ha exklusiva inbjudningar till speciella online-event (och mer)?

Missa det inte! Bli en del av gemenskapen – registrera dig idag!

parrots.org/flocktalk

PAPEGOJOR I DET FRIA**Röd ara**

(Ara macao)

I Costa Rica festar en grupp röda aror på ett överflöd av palmfrukter. Dessa stora färgglada fåglar är hotade av fångst för handel med vilda djur.

© Corey Raffel

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: PSITTASCENE.ORG

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)
